

Piet Hijlkema op de Koninginnebrug boven de Elfstedenroute door Sneek.

De energie van Piet Hijlkema

Voormalig docent en begenadigd schaatser Piet Hijlkema maakte een mooie switch. Hij zei het onderwijs vaarwel en richtte zijn eigen bedrijf SaTop op. Een gesprek over vertrouwen, smalle ijzers en de Elfstedentocht.

HEERENVEEN/SNEEK

Een tip: beetje moe of lusteloos en angst voor de naderende herfst met zijn vallende bladeren? Ga met Piet Hijlkema (47) in gesprek en je wereld ziet er direct een stuk zonniger uit. Ongelooflijk, wat een energie straalt de in Tersoal geboren boerenzoon uit. Van enthousiasme struikelt hij soms over zijn woorden en zijn verhalen gaan gepaard met een royale lach. Zijn liefde voor de schaatsport zit in iedere vezel van zijn lijf, opgegroeid tussen de weilanden en het water kan dat bijna ook niet anders.

„Als het ’s winters vroom, dan was ik er als de kippen bij om te testen of het ijs al hield. Op de boerderij woonden we midden in de natuur en werd je er constant mee geconfronteerd. En op mijn houtjes ervoer ik de fantastische schaatsbeweging, zo mooi. Mijn vader kon goed schaatsen, en toen ik elf jaar was reed ik met hem de Elfmerentocht op houtjes. Als boer maakte hij de nodige overuren, maar hij pakte altijd zijn schaatsmomenten. De grote lampen aan en rijden maar. Ik reed toen ook al wedstrijdjes en ja, ik kon toen ook al niet tegen mijn verlies.”

Zijn middelbare schooltijd bracht Hijlkema door op de RSG. Schaatsvereniging de IJsster in Sneek was mijn

tweede thuis. „Trainer Piet Gemser leerde mij de techniek, hij kon het heel beeldend brengen. Ik trainde in die tijd iedere dag en ik was zeer gemotiveerd. Samen met Ids Postma beleefde ik mooie jaren, mijn moeder en zijn ouders brachten ons vaak naar de ijsbaan. Ids werd steeds beter, hij is van wereldklasse! Tot mijn 20e was ik te vinden bij de IJsster, daarna ging ik aan de Pabo studeren in Groningen. Ook daar trainde ik, bijvoorbeeld in het Stadspark.”

Hijlkema kreeg werk in het basisonderwijs en ging zowel als langebaanschaatser en marathonschaatser als een speer. Meer dan 1000 wedstrijden reed hij. „In 1996 haalde ik bijna het NK allround. In 1997 reed ik de wedstrijd van de Elfstedentocht. Wat een beleving! Dat gevoel op natuurijs, zo speciaal. De Elfstedentocht is met geen andere wedstrijd te vergelijken. Natuurlijk kun je op de Weissensee rijden of in Finland, maar daar hoeft je niet te klunen, je vertrekt niet vanuit een kooi in een hal en je rijdt niet in het donker het eerste stuk. Je wordt voort geschreeuwd door het publiek en de muziek helpt je door de zware stukken heen. Hopelijk gaan we het nog eens meemaken in Friesland.”

Drukke tijden (in 1995 wordt

hij vader van een dochter en in 1999 van een zoon, AdV) en een hernia dwingen Piet uiteindelijk keuzes te maken. „Mijn lijf wilde niet meer wat nodig was om als A-rijder goed uit de verf te komen. Ik had het gevoel dat ik pelotonvulling was. Laat ik het zo zeggen: in mijn gedachten was ik een betere schaatser. Alleen, ik kreeg het gevoel niet meer door mijn lijf. Mijn relatie was voorbij, mijn baan als schooldirecteur raakte ik kwijt, ik zat op de bodem.” „Maar daarna kon het alleen maar beter gaan, ik ontmoette mijn huidige vrouw Marleen, we verhuisden naar Heerenveen en we kregen een prachtige zoon. Het onderwijs heb ik met opgeheven hoofd verlaten. Als directeur had ik het moeilijk, er was zoveel reuring in die wereld. Maar ik wist dat mijn toekomst lag in het coachen van mensen en daarom startte ik SaTop (SchaatsActiviteiten TrainingsOndersteuning Piet, AdV). Daarnaast werk ik ’s zomers in het tuinonderhoud. Mijn missie is om mensen op maat te bedienen, en ze vertrouwen in zichzelf te geven. Ik ben anders dan de gemiddelde coach, ik verplaats me in de sporter. Ik sluit me aan bij hun beginsituatie en vraag altijd: ‘Wat wil jij leren? Is dat reëel?’” Hijlkema heeft zowel op als naast de ijsbaan veel contact met zijn sporters, hij appt met ze en informeert naar

hun wel en wee. „Als ik de ijshal binnenkom vraag ik hoe ze er bij staan. Hoe is hun motivatie, welk cijfer geven ze zichzelf hiervoor op een schaal van 1 tot 10? Ze trainen soms 15 tot 20 uren in de week, dan is het belangrijk dat we dat van elkaar weten.”

„Toch wil ik voorkomen dat ze te afhankelijk van mij worden. Ik vraag daarom regelmatig: ‘Heb jij mij echt nodig?’ Op mijn beurt leer ik van de sporters dat niet iedereen is zoals ik. Ik zie ieder mens als individu en kan, als ik uitzoom, de situatie helder bekijken. Momenteel is het veel investeren in SaTop. Zo organiseer ik bedrijfsschaat-

sen in Thialf en wil ik ook andere clinics op de kaart gaan zetten. Mensen willen ergens bij horen, en werkgevers en werknemers zijn gebaat bij een fitte levenshouding. Eigenlijk moet je op vrijdag net zo fit zijn als op maandag. Kom in beweging, dat is mijn motto.”

Na een korte stilte: „Weet je, die schaatsen hebben mijn richting bepaald. Die twee smalle ijzers vormden een goede basis in mijn leven. Ik ben er een wereldburger door geworden. Staal van slechts 1,1 millimeter dik zorgt nog altijd voor de balans, dat zal ik nooit vergeten.”

Amanda de Vries